

Wymogi redakcyjne i instrukcja dla Autorów „Studiów Źródłoznawczych”

Redakcja zwraca się do wszystkich Autorów z prośbą o stosowanie następujących zasad, dotyczących formy nadsyłanych tekstów:

1. Wszystkie teksty prosimy przysyłać w formie elektronicznej jako załącznik do e-maila, skierowanego pod naszym adresem internetowym: redakcja@studia-zrodloznawcze.pl

2. Ostateczna decyzja o zawartości bieżącego tomu jest podejmowana w maju danego roku.

3. W tekstach przeznaczonych do działów „Rozprawy”, „Materiały”, „Przeglądy”, „Dyskusje” umieszczamy na początku imię i nazwisko autora oraz afiliację (w przypadku zatrudnienia w uczelni lub instytucji naukowobadawczej) lub miasto (w przypadku Autorów niezatrudnionych oraz doktorantów i studentów). Wszystkie te elementy prosimy pisać zwykłą czcionką, nie zaś wielkimi literami.

4. Pod imieniem i nazwiskiem, afiliacją lub miastem pochodzenia Autora prosimy umieścić tytuł, a następnie, pod tytułem: Zarys treści (krótka charakterystyka artykułu; objętość 400–700 znaków); a pod tym Słowa kluczowe (maksymalnie 5–7 słów lub fraz w języku polskim i angielskim). Prosimy także o dołączenie streszczenia o objętości nie przekraczającej 1 strony maszynopisu (do 1800 znaków ze spacjami), z zaznaczeniem języka, na który ma być tłumaczone (lub od razu w tym języku). W streszczeniu nie należy ograniczać się jedynie do omówienia treści. Należy przedstawić krótko również rezultat przeprowadzonej analizy i główne konkluzje z niej płynące oraz omówić zastosowaną metodologię.

Do artykułów i innych tekstów wymienionych w pkt. 3 prosimy o dołączenie krótkiej noty o Autorze w języku polskim i angielskim (do 500 znaków). Prosimy podać pełny adres podstawowego miejsca pracy oraz aktualny adres e-mail. Dane te są konieczne do indeksowania w bazach danych, zgodnie z wymogami MNiSW. Prosimy także o dołączenia, na końcu artykułu, bibliografii selektywnej, obejmującej najważniejsze i najnowsze wykorzystane publikacje. W bibliografii podajemy najpierw wykaz źródeł (edycji źródłowych), a potem opracowań. Nie stawiamy kropki na końcu opisu bibliograficznego kolejnych pozycji. W wypadku opisu bibliograficznego artykułów z czasopism i prac zbiorowych podajemy strony od..do, jak w przykładach zawartych niżej w punkcie 10.

5. Cytaty w tekście z opracowań dajemy zawsze czcionką prostą w cudzysłowie. W cytatach z niepublikowanych źródeł lub aneksach źródłowych stosujemy instrukcję wydawniczą Adama Wolffa (St. Źródł., 1, 1957, s. 155–181) w odniesieniu do źródeł średniowiecznych i — ewentualnie — wczesnonowożytnych. W stosunku do tekstów z XIX i XX wieku należy stosować się do zwyczajów przyjętych w publikacjach źródeł z tego okresu lub napisać własną instrukcję, co jest również możliwe wobec wcześniejszych źródeł.

6. W nagłówku recenzji umieszcza się kolejno: imię (w formie rozwiniętej) i nazwisko autora recenzowanej pracy, jej tytuł i ewentualnie podtytuł (według strony tytułowej); jeśli recenzja dotyczy pracy zbiorowej, wówczas po tytule podajemy imię i nazwisko redaktora; następnie — w przypadku pracy wielotomowej — liczbę tomów lub części (cyframi arabskimi) i dalej: wydawnictwo, miejsce i rok wydania oraz liczbę stron liczbowanych i nieliczbowanych oraz liczbę ilustracji. Jeżeli recenzowana praca stanowi nowy tom jakiejś serii wydawniczej, to nazwę serii i numer tomu podajemy, oddzielając te elementy przecinkami, przed nazwą wydawnictwa. Wyrazy Autor, Wydawca, Redaktor w odniesieniu do autora recenzowanej pozycji, wydawcy recenzowanego wydawnictwa źródłowego lub redaktora pracy zbiorowej piszemy dużą literą. Imię i nazwisko autora recenzji oraz afiliację umieszcza się na końcu tekstu z prawej strony. Artykuły recenzyjne i dyskusje powinny być przez autora opatrzone tytułem, a pełny opis bibliograficzny zamieszcza się w pierwszym przypisie.

Przykładowe opisy bibliograficzne recenzowanych pozycji:

Zenon Piech, *Monety, pieczęcie i herby w systemie symboli władzy Jagiellonów*, Wydawnictwo DiG, Warszawa 2003, ss. 365, 1 nlb., il. 83.

Kolektarz wawelski sprzed 1526 roku świadek liturgii Kościoła krakowskiego w XV, XVI i XVII wieku, wyd. X. Szymon Fedorowicz, Monumenta Sacra Polonorum, t. 3, Polska Akademia Umiejętności, Kraków 2007, ss. 478, il. barwnych 24.

7. W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty (np., m.in., itp., tzw.), a także z reguły: r. (rok) i w. (wiek) — inne — jak najoszczędniej — w miarę potrzeby. Nazwy miesięcy podajemy cyfrą rzymską, gdy występują wraz z dniem i rokiem (bez oddzielających je kropek), w innych przypadkach w ich brzmieniu słownym (15 VII 1410; 16 lipca; w lipcu 1410 r.).

8. Stosujemy przypisy dolne. Odnośniki do przypisów w tekście powinny być umieszczane przed kropką kończącą zdanie (chyba że kończy je skrót: w. — wiek, r. — rok) lub przed przecinkiem w środku zdania (chyba że muszą się znaleźć między słowami, których nie oddziela przecinek). Po każdym przypisie stawiamy kropkę. W recenzjach i artykułach recenzyjnych przypisy stosuje się na tych samych zasadach, jak w każdym innym artykule naukowym. W nawiasach w samym tekście mogą być umieszczane jedynie numery stron recenzowanej pracy.

9. W przypisach prosimy stosować skróty zgodnie z zamieszczonym wykazem. Tytuły książek i artykułów pisze się kursywą; czasopism — czcionką prostą, w cudzysłowie (chyba, że na nazwę czasopisma stosuje się skrót, wtedy bez cudzysłowu); serii wydawniczych — prosto, bez cudzysłowu. Po tytule publikacji zamieszczonej w opracowaniu zbiorowym piszemy po przecinku — w: (bez nawiasów). Numery tomów, roczników, zeszytów i części periodyków oraz innych publikacji podaje się cyframi arabskimi, a nazwiska autorów drukiem zwykłym, a nie rozstrzelonym. Przy autorach przywołanych w tekście zasadniczym podajemy za pierwszym razem imię w pełnym brzmieniu, potem inicjał imienia; w przypisach — inicjał imienia, również w skróconym opisie bibliograficznym.

10. W przypisach odnoszących się do opracowań podajemy za pierwszym razem podstawowy opis bibliograficzny, a następnie inicjał imienia i nazwisko autora oraz skrócony tytuł bez wielokropka, np.

za pierwszym razem: W. Abraham, *Organizacja Kościoła w Polsce do połowy wieku XII*, Poznań 1962, s. 98–103, następnie: W. Abraham, *Organizacja Kościoła*, s. 117–120;

lub

B. Kürbisówna, *Żywoć bł. Salomei jako źródło historyczne*, w: *Studia historica. W 35-lecie pracy naukowej Henryka Lowmiańskiego*, Warszawa 1958, s. 145–154, a następnie: B. Kürbisówna, *Żywoć bł. Salomei*, s. 150.

Uwaga — nie używamy: op. cit., ibidem. W wypadku powtarzania w dwóch lub kilku kolejnych przypisach tego samego opracowania/źródła, piszemy: tamże. Jeżeli w jednym przypisie lub dwóch sąsiadnych cytowane są prace tego samego autora, to piszemy: tenże, taż, ciż, też.

Przykłady opisu artykułu z czasopisma:

A. Gieysztor, *Spoleczeństwo i państwo pierwszych Piastów wobec chrystianizacji*, „Nasza Przeszość”, 69, 1988, s. 11–22.

A. Gieysztor, *Syntezy, kompendia i pomoce historiografii polskiej w ostatnim półwieczu*, Kwart. Hist., 94, 1987, nr 1, s. 243–253.

Przykład opisu artykułu z pracy zbiorowej:

G. Labuda, *Księżna Dobrawa i księżę Mieszko jako rodzice chrzestni Polski piastowskiej*, w: *Scriptura custos memoriae. Prace historyczne*, red. D. Zydorek, Poznań 2001, s. 3 n.

Przykład opisu wydawnictwa źródłowego:

Miracula venerabilis patris Prandotae episcopi Cracoviensis, wyd. W. Kętrzyński, w: MPH, t. 4, Lwów 1884, nr 8, s. 452 n.

Przykład opisu książki należącej do serii:

Rejestry gospód w Krakowie z lat 1632 i 1649, wyd. K. Follprecht, Fontes Cracovienses, t. 11, Kraków 2005

Przykład opisu artykułu z PSB:

W. Dworzaczek, R. Świętochowski, *Okolski Szymon*, w: PSB, t. 23, Wrocław 1978, s. 679–691.

Podobnie zapisujemy artykuł z encyklopedii, leksykonów itp.

11. W przypisach odnoszących się do wydawnictw źródłowych stosujemy skróty znajdujące się w Spisie skrótów na końcu każdego tomu „Studiów Źródłoznawczych”. Jeżeli dane wydawnictwo nie ma swojego skrótu w tym Spisie, a jego nazwa powtarza się w naszym artykule, tworzymy skrót w pierwszym przypisie, umieszczając go w nawiasie kwadratowym po słowie „dalej”, np.

Korespondencja żupnika krakowskiego Mikołaja Serafina z lat 1437–1459, wyd. W. Bukowski, T. Płóciennik, A. Skolimowska, Kraków 2006 [dalej: *Korespondencja żupnika*], nr 27.

12. W przypadku cytowania tekstu dostępnego w Internecie, stosujemy zapis zgodny z następującym przykładem:

H. Rutkowski, *Mapy Karola Perthéesa*, <http://mapy.geohistoria.pl/perthees/TMH-Komentarz_do_map_Pertheesa.pdf> [dostęp: 28.03.2014]

13. Przyjmujemy do druku materiały oryginalne. Tekst musi być wynikiem samodzielnych badań, niepublikowanych wcześniej w innym miejscu. Jeżeli przesłany do redakcji tekst był przedtem rozpowszechniany w innej formie (np. w wersji skróconej, w innym języku, w Internecie) prosimy Autorów o podanie stosownej informacji, abyśmy mogli ocenić zasadność publikacji na naszych łamach.